

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Widowisko w kulturze popularnej
Kierunek:	Kulturoznawstwo, II stopień [4 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2012
Specjalność:	media i kultura popularna
Rok/Semestr:	I/2
Liczba godzin:	15,0
Nauczyciel:	Lisowska Beata, dr
Forma zajęć:	konwersatorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	1,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 15,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	średnio zaawansowany
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • dyskusja dydaktyczna • film • konsultacje • metoda przewodniego tekstu • objaśnienie lub wyjaśnienie • pokaz
Zakres tematów:	<p>Antropologiczne podstawy teorii "widowiska" w kulturze (rytualność, znaczenie obrzędów przejścia, karnawalizacja kultury, czas sacrum, święta, teoria gier i zabaw, obrzęd, ceremoniał, maska)</p> <p>Oraz przykłady reprezentacji widowisk we współczesnej kulturze popularnej:</p> <p>Nowe formy parateatralne(happening, performance, „cirque nouveau”)</p> <p>Widowiska audiowizualne(kino postmodernistyczne, kino autorskie a kino gatunków, przykłady niefabularnych form filmowych: kino awangardowe/eksperymentalne/animowane, estetyka wideoklipu)</p>
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) • referat

Literatura:

- Antropologia widowisk, red. L. Kolankiewicz, Warszawa 2005
- R. Caillois, Żywiół i ład, Warszawa 1973
- J. Huizinga, Homo ludens: zabawa jako źródło kultury, Warszawa 1985
- Karnawalizacja. Tendencje ludyczne w kulturze współczesnej, red. Jan Grad, Hanna Mamzer, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2004
- W. Dudzik, Karnawały w kulturze, Warszawa 2005
- V. W. Turner, Czy istnieją uniwersalia widowiskowe w micie, rytuale i teatrze, „Polska Sztuka Ludowa. Konteksty” nr 3-4, 2002
- T. Kowzan, O różnorodności i granicach sztuki widowiskowej [w:] Problemy teorii dramatu i teatru, red. J. Degler, t. 2, Wrocław 2003
- S. Świontek, Teatr jako widowisko [w:] Encyklopedia kultury polskiej XX wieku, tom: Teatr. Widowisko pod red. M. Fik, Warszawa 2000
- T. Pawłowski, Happening, Warszawa 1988
- R. Schechner, Co to jest performans?, „Dialog” nr 3, 2003
- M. Carlson, Performans, Warszawa 2007
- R. Kluszczyński, Film – wideo – multimedia, Kraków 2002
- T. Miczka, Wielkie ŻARCIE i Postmodernizm. O grach intertekstualnych w kinie współczesnym, Katowice 1992
- A. Zalewski, Strategiczna dezorientacja. Perypetie rozumu w fabularnym filmie postmodernistycznym, Warszawa 1998
- M. Giżycki, Nie tylko Disney. Rzecz o filmie animowanym, Warszawa 2000
- U. Jarecka, Świat wideoklipu, Warszawa 1999